धनदा den Kampfpreis, Beute *o.* Schätze spendend.
धनदेश्वर *m.* der schätzespendende Gott (*Kubera*).
धननाश *m.* Verlust der Habe.
धनपति Schätzeherr, reicher Mann; *Bein. Kubera's.*
धनपाल *m.* Schätzehüter.
धनमद् Geldstolz; **°वन्त्** geldstolz.
धनमित्र *m. Mannsname.*
धनयौवनशालिन् mit Reichtum und Jugend ausgestattet.
धनरक्ष sein Geld hütend; **°क** *Bein. Kubera's.*
धनर्च् *u.* **धनर्चि** mit Reichtum *o.* Beute prangend.
धनलोभ *m.* Geldgier.
धनवन्त् reich; *m.* ein Reicher, das Meer.
धनवर्जित arm (*eig.* geldverlassen).
धनवृद्ध reich (*eig.* geldstark).
धनव्यय *m.* Geldverschwendung.
धनसनि *u.* **धनसा** Schätze gewinnend.
धनसाति *f.* Gewinn von Schätzen.
धनसृत् Schätze erringend.
धनस्वामिन् *m.* Geldbesitzer.
धनहीन arm (*eig.* geldverlassen).
धनाढ्य reich an Geld und Gut. *Abstr.* **°ता** *f.*
धनाधिप *u.* **°पति** *m.* Schätzeherr (*Kubera*).
धनाध्यक्ष *m.* Schatzaufseher (*Kubera*).
धनार्थिन् nach Geld verlangend *o.* gierig.
धनिक reich; *Mannsn.*; **f.* **आ** ein (gutes) Weib.*
धनिन् Schätze besitzend, reich.
1. **धनिष्ठ** (*Superl.*) sehr schnell *o.* sehr fördernd.
2. **धनिष्ठ** (*Superl.*) sehr reich; *f.* **आ** *Sgl. u. Pl. N. eines Mondhauses.*
धनीय्, **°यति** nach Reichtum verlangen.
1. **धनु** *m.* Bogen.
2. **धनु** *u.* **धनू** *f.* Düne, Sandbank, Insel (*bildl. von der Wolke*).
धनुतर् schnell laufend *o.* fliefsend.
धनुर्ग्रह, **°ग्राह** *u.* **°ग्राहिन्** *m.* Bogenschütze.
धनुर्ज्या *f.* Bogensehne.
धनुर्धर *u.* **°धार** einen Bogen tragend; *m.* Bogenschütze.
धनुर्भृत् *dass.*
धनुर्विद्या *f.*, **°वेद** *m.* Bogenkunde.
धनुष्क (—°) = **धनुस्**.
धनुष्काण्ड *n. Sgl.* Bogen und Pfeil.
धनुष्कार *u.* **°ष्कृत्** *m.* Bogenmacher.
धनुष्कोटि *u.* **°टी** *f.* das krumme Bogenende.
धनुष्पाणि einen Bogen in der Hand haltend.
धनुष्मन्त् bogenbewaffnet; *m.* Bogenschütze.
धनुस् *n.* Bogen.
धनेशु *m.* Schätzeherr, reicher Mann; *Bein. Kubera's.*
धनेश्वर *m. Bein. Kubera's.*
धनोपक्षय *m.* Geldaufwand.
धन्य beute- *o.* schätzereich, reich an (—°); segenspendend, glückbringend, glücklich, heilsam, gesund.
धन्यता *f.* Glückseligkeit.
धन्व्, **धन्वति**, **°ते** rennen, laufen; spannen (*den Bogen*).
धन्व (*adj.* —°) Bogen.
1. **धन्वन्** *n.* Bogen.
2. **धन्वन्** *m. n.* trockenes Land, Festland, Wüste, Steppe.
धन्वन्तरि *m. N. eines mythischen Wesens, später des Götterarztes.*
धन्वन्य auf dem trockenen Lande befindlich, Land-.
धन्वायन, *f.* **ई** einen Bogen führend.
धन्वायिन् *u.* **धन्वाविन्** *dass.*
धन्वासह des Bogens mächtig.
धन्विन् bogenbewaffnet; *m.* Bogenschütze, *Bein. Çiva's, Mannsname.*
धम् (**ध्मा**), **धमति** (**°ते**) blasen, anfachen, schmelzen (*auch übertr.*), aufblasen, Blasen werfen, gären; *p.p.* **धमित** *u.* **ध्मात**. — **अप** wegblasen. **अभि** anblasen. **आ** hineinblasen; *Pass.* sich aufblasen; *p.p.* **आधमात** aufgeblasen (*auch übertr.*, von —°). **वि** auseinander blasen, zerstreuen. **सम्** zusammenblasen *o.* schmelzen.
धम (—°) blasend, schmelzend.
धमन (—°) wegblasend, verscheuchend; *m.* Schilfrohr; *n.* das Schmelzen, Schweifsen.